

FANZINEN

17 Norske Punk Rock artister på en og samme vinyl

**REAL PUNK
ROCK MUSIC IS**

NOT ON THE

Radi0 - VOL.3

REAL PUNK ROCK MUSIC IS NOT ON THE RADIO VOL 3

Velkommen til “*Real Punk Rock Music Is Not On The Radio Vol 3*” fortsatt en stor ære å få lov å presentere 17 knalltøffe Norske punk relaterte artister på et stykke vinyl.

Tanken, målet og misjonen bak denne vinylen er like enkel som på Vol 1 og 2 Det vil si få med masser av knallbra band og lage en vinyl som spyr ut kramgoda låter. Vol 3 ble sluppet i 500 vinyl eksemplarer, only. Vol 3 kan i utgangspunktet kun kjøpes direkte fra band som er med på vinylen.

Vinylen er tenkt til å være en forlengende arm ut til nye lyttere, venner og fans av bidragsyterne på herligheten. Vinylen vil også fungere knallbra som avledningsmanøver og bakgrunnsstøy på fester. Låter møter nye ører som lytter og som en ellers muligens aldri ville truffet på. Nye lyttere får møte nye band og låter det kan hende de ønsker å forske og finne ut mer om. Og da er jobben langt på vei gjort for vinylen.

En kan jo håpe at denne vinylen vil inspirere noen flere der ute til å gjøre litt mer selv. For eksempel: Gi ut egne eller tilsvarende plater som denne, pushe plater, gjøre fanziner, sette opp konserter sammen og for hverandre med mer. Ja alt i en herlig stor punk rock røre.

Når ting blir gjort enkelt, kollektivt og 100% DIY. Da er det som oftest ikke behov for en kommersiell tredjepart som skal selge eller distribuere vinylen mot halve kaken og nesten hele kongeriket. I slike prosjekter løser veldig ofte denne biten seg enkelt av seg selv. Ingen stor hemmelighet at gjør-det-selv (DIY) tanken står veldig sentralt i hele prosjektet. De som påstår at den punken relaterte rocken i Norge er død, de må ta seg en kanelbolle eller to!

Skal det bli en “*Real Punk Rock Music Is Not On The Radio Vol 4*”? Tja ingenting er umulig, det umulige tar ofte bare litt lengre tid er det vel noe som heter. Må likevel innrømme at det tar mye tid og er en krevende jobb å få til og realisere et slikt album. Lysten og gnisten til en Vol 4 er der, så får vi se nå når Vol 3 har fått lov å seile sin seiersgang over steinrøysa til glede og ergrelse (alt ettersom) for PunkeOla og PunkeKari, og hvor vi står hen da.

Det finnes så mye bra både tidligere og nyere utgitt Norsk punk relatert rock her på steinrøysa at det burde være mulig å kjøre en slik serie av punk vinyl samlere til Vol 100, minst. Men vi får ta et Vol-steg om gangen her ut fra de resurser og tid en har til å sette av til innsatsen, så får vi se hvor det hele ender til slutt.

Men at Norge har og har hatt en fantastisk scene med masser av gode band med forankring i punk rock, det hersker det ingen tvil om. Vol 1,2 og 3 er bare et av de mange gode bidragene til å dokumentere dette for lytterne der ute.

Cheers

Dirigenten

RIFT startet i en svett kjeller i 2005 som kviseite tenåringer med en trang til å spille rask og sint musikk.

I 2012, etter flere demoer av ymse kvalitet, ble EPen "Blind Devotion" tatt opp i Laidback Studios. Bandet har ligget litt i bakgrunnen de siste årene, men har nå fått inn nytt blod og er klare for å ta Norge med laber bris.

Musikken er stappfull av energi, sint, intens, men samtidig melodøs og fengende. Siden forrige EP har vi kockt sammen flere nye låter og ser frem til å slippe nytt materiale i begynnelsen av 2019.

Låten **Justify** fra EPen **Blind Devotion** omhandler overvåkingssamfunnet og dets konsekvenser. Inspirert av debatten rundt innføringen av datalagringsdirektivet og dets mange mangler, samt hvordan samfunnet vris fra å bevisе skyld til å bevisе uskyld.

RIFT består av:

Lasse Vika - vokal, bass
Harald Tesaker - gitar, vokal
Henning Hagen Hjelseth - gitar, vokal
Trond Eivind Michaelsen - trommer

Musikken finnes bl.a. på Spotify, Tidal, iTunes, Bandcamp og Soundcloud

<https://www.facebook.com/riftpunk>

<https://www.instagram.com/riftpunk/>

ME AND YOU VA-VA-VOOM

MAYVVV is a hard rock band from the west coast of Norway, Høyanger. The band started out as a duo early cold winter of 2017 but ended up as a trio when they started the work with the album Perfect Slot in 2018.

MAYVVV are Tor Egil Høyvik - guitars, vocals and programming, Odd Erik Dingsøyr - lead vocals and Bjarte Johansen - guitars, vocals and programming.

The members has performed in bands as The Tubs, Sva Marga and Spitfire Norway.

They often describe the sound as a unique blend of 80's and 90's American and Norwegian hardcore, with a good dose of the 90's alternative rock. MAYVVV is delicious-load-crashing-energy-music. Every track is built on the same recipe; riffs, lyrics about pros and cons of deep rooted culture and attitude.

Check out more from the band here:

mayvvv.no

facebook.com/mayvvvband

instagram.com/me_and_you_va_va_voom/

Booking:

booking@mayvvv.no

No Days Off!

Album "The Perfect Slot"
Out now!

2007

2008

2009/2018

2010

2011

2016

CD singel

CD singel

CD/LP

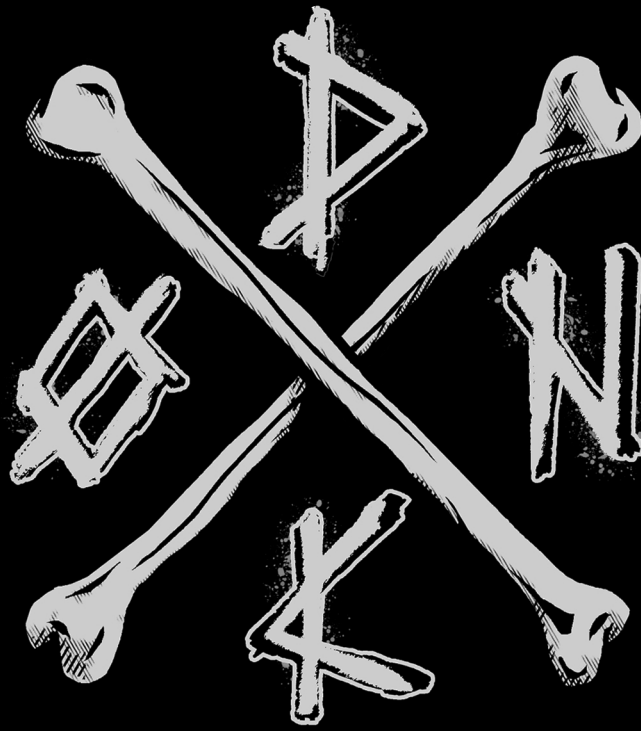
CD

CD

LP

K-Jell startet opp som *Kjell E. Mobergs* solo-ego-punk-rock prosjekt. Det hele var planlagt skulle akkumulere ut i en EP rundt 2006, og det skulle være med det. Ting skjedde og plutselig dro K-Jell låter til Kina. Første CD singel ble sluppet der under Midi Music Festival i Beijing 1. mai i 2007. Den formerte seg til 15.000 CD eksemplarer. Det var overraskende og veldig gøy. Det ble en CD singel til, også denne hadde release under Midi Music Festival i Beijing den 1. mai 2008. Singelen rakk 10.000 eksemplarer på rekord kort tid. Nå var plutselig et solo-ego-punk-rock prosjekt som ikke skulle bli til noe vokst til å bli et nesten skikkelig band. EP planen ble skrinlagt og et album ble gjort. «*Refreshing Power*» kom i 2009 og spredde seg utover i Kina i hele 10.000 eksemplarer den også. Ting hadde gått fra overraskende til helt usannsynlig. Det ble heisaturne på gode og sammenhengende 3 uker i Kina i 2009. Nytt album «*You Can't Kill Rock N Roll*» kom i 2010 og stoppet på 6500 eksemplarer. Den 2. mai 2010 spilte K-Jell for ca 10.000 fans på nettopp Midi Music Festival i Beijing. Et nytt album ble spilt inn og sluppet i 2011 «*People Like Us In A Pretty Pink World*» dette albumet klatret opp til 10.000 merket det også. Alt var bare nydelig og solen skinte også på regnværsdager, hva kunne gå galt? Joda fredsprisen kom og ble gitt til *Liu Xiaobu*, og i Kina kan alt snu raskt over natten. Store deler av turneen i 2011 ble tett på en katastrofe. Det gikk fra utsolgte sjapper og stemning i taket årene før til svært få eller lite oppmøte. Det var helt tydelig at det å være Norsk i Kina ikke lengre var så bra. Myndigheten gjorde det de kunne for sabotere der de kunne. Det hører med til historien at de klubber som rakk og omprofilere K-Jell fra et Norsk band til et band fra Beijing sørget for at konsertene der gikk bra. Etter 2011 trappet K-Jell ned Kinaaktiviteten, dette i samråd med venner og kjente der borte pga av situasjonen som var. Nytt album ble spilt inn og kom ut på vinyl i Norge i mars 2016 «*Attacked by Fish, Punx, Rain & Rat's*». Albumet er enda ikke gitt ut i Kina, men det og en retur av K-Jell til dette store landet i Øst ligger på tegnebordet. Alle K-jell albumsom kun har vært på cd til nå kommer ut på nytt på vinyl snart i svært begrensete opplag, ja og en vinyl vil bli satt av til covers K-jell har gjort av diverse låter de siste 10 årene. Det er også planlagt nok et nytt album litt lengre frem i tid. Alt dette kommer når det kommer. Først ut på vinylresien er «*refreshing power*» kommer i 250 eks på blå vinyl og kun det. Digitalt kan du snurre låter av K-jell når du vil og hvor du vil. Vi vet at vi ikke har vært veldig synlige i Norge, eller vært rundt og spilt for dem som vil se oss i gamlelandet. Det kan fort endre seg om vi blir invitert til fest og ball av noen der ute på steinrøysa.

f o t o : M a g n u s E i d e m

"Knuste Drømmer"
er en smakebit fra
debutalbumet DØNK
-ute på spotify nå!

k o n t a k t : y t r e a r n e i n d r e @ h o t m a i l . c o m

VICIOUS FISHES

Vicious Fishes (1986 – 1992) oppsto fra miljøet i legendariske Os Rock Klubb. Bandet var inspirert av flere sjangre, hovedsakelig indie, ska og punk. Fra den spede begynnelse med konsert på Garage i Bergen i 1986 (før stedet hadde skjenkebevilgning og het La Garage) ballet det etter hvert på seg og det ble turneer i inn og utland. Utenlands spilte de for det meste på undergrunns-scenen i Skandinavia, Tyskland og Nederland. Høydepunktet kom nok under Estlands Independence Festival, Rock Summer i 1992 da de spilte for et publikum på ca 20.000, deriblant en svært begeistret Bob Geldof og John Peel. 2 dager tidligere hadde bandet spilt i en hytte på landsbygden utenfor Stockholm for ca 30 entusiastiske punkere. Interne stridigheter førte etter hvert til at bandet gikk i oppløsning mot slutten av en konsert i Oslo. Vokalisten gikk av scenen, rett til Oslo S og tok nattoget hjem til Bergen.

Anti Social Rejects, Helsinki 2016

Anti Social Rejects , «ASR». Hardcore/punk band fra Oslo, aktive siden 2006.

ASR tilsvarer Oslo-bandet Disårder, med Hælgar på vokal i stedet for Disårders Rudy Hoeykens. Disårder var og er utelukkende dedikert til å framføre låter av Philip Loverings Disorder, har ASR dedikert seg til egne låter og et eget uttrykk, tydelig inspirert av Disorder-skolen men med en markant egen vri og lyrikk på klingende nordlending. Den nordlandske språkdrakten har ikke betydd noen begrensning for bandets turnevirksomhet, som har brakt dem rundt store deler av den kjente verden, med hovedtrykk på det europeiske.

Navnet har de hentet fra Disorder-låta «Anti social reject», en kampsang for de utstøtte og tilsidesatte som nekter å gi opp sin kamp for en bedre framtid. På dette grunnlaget har ASR gjennom snart 16 år vaiet frikerfana fra det høye nord (LoVeSe) til det tempererte sør (Peloponnes), turnerende sitt show av egenarted hc-punk med en folkelig appell som fenger også utenfor «menigheten» og den subkulturelle konteksten.

Kompuoen Alvarez/Degerstrøm utgjør kjernen i ASR`s maskineri, flankert av Gunnar og Rikards viltert samspilte gitarvirtuositet og toppet av Hælgars ladete , rytmiske spyting med tendenser til melodiositet og sangbarhet, over en rekke aktuelle temaer fra tilværelsen i subkulturelt utenforskap og autonome parallellsamfunn. Kulturøvelsen «karskfylla», folkelidelsen «Sosial angst», klassestandpunkt «Reis kapitalskit!», alt dette og mere til får en stemme og et ansikt gjennom ASR`s øvelser.

Bandet har hatt en merkbar utvikling både som live-band og låtskriverkollegium gjennom sine år, men hele tiden grundig forankret i hc-punkens kjerneide : Den brutale dekonstruksjonen og redigeringen av rocken tilbake til et primært uttrykk blottet for blues-jam, passiv-aggresjon og annen form for masturbering.

ASR har gjennom sine år vært et forbilledlig foretak innen sjangeren og i det ledende sjiktet nasjonalt, en posisjon de fortsatt besitter og forsvaret gjennom stadig å re-aktualisere seg selv ved å produsere låter som responderer på samfunns- og miljøutvikling og holder fast ved sitt frihetlige verdigrunnlag. ASR er et sjeldent band som fortjener oppmerksomhet utover den frelste menighet av diy-punx. En god kveld med ASR er en berikende opplevelse for alle tilstedeværende og oppegående folk med en følelse for sin samtid. ASR kjenner dine lengsler og behov og er klare til å levere på kort varsel!

Harald Lange
Januar 2019

SVARTEPEEENG
SVARTEPEEENG
SVARTEPEEENG
SVARTEPEEENG
SVARTPEEENG
SVADPEEENG
SVARTEPEEENG
SVARTEPEEENG

JEF gav ut 3 ep-er: *Alternative EP* (250 eks på vinyl i september 2001 her hjemme og 3000 eks på cd i Kina 2006), *Xenophobia EP* (250 eks på vinyl i november 2001 her hjemme og 3000 eks på cd i Kina 2006) og *He knows He hears EP* (3000 eks på cd i Kina 2006). I tillegg kom det flere gratis split-promo cd-er med band som *goldenboy* og *McDolly* som til sammen utgjorde neste 2000 cd-er. JEF var med på *Punk in disguise* vol 1 og 2 (2003 - Norge), samt et stor og ukjent antall compilation cd's over hele verden. Det foreligger planer om å få de 3 ep-ene ut på en LP om litt.

JEF var 1 av 10 Årets Urørt band under By Larm i Trondheim-15, dvs JEF var eneste band som ikke møtte i finalen. JEF hadde ikke bed om å bli nominert. JEF ville ikke bruke egne penger på å dra til Trondheim for å feste med NRK.

JEF turnerte UK, Tysland, Italia, Polen, Tyskland, Danmark og Norge aktivt mellom 2000 og 2006. Bandet har bare ikke vært på øving etter Kinaturneen i 2006 og derfor ikke spilt live aller gitt ut noe siden da. Bli ikke overasket om JEF plutselig en dag spiller i nærheten av deg, JEF har aldri blitt oppløst, medlemmene har bare så jævlig mye å gjøre.

I april 2006 turnerer JEF som et av de første vestlige band i verden hele KINA. Dette skjedde da i et land der rock var forbudt i 2006 og få eller ingen viste om var mulig å få dette til. JEF var i 2006 (uten å vite om det) med på å rive ned en rekke barriere for rockekulturen i Kina med sin turne der borte i april 2006. Bandet var med på å åpne for mer rock i Kina i tiden som fulgte etter turneen. JEF har etter turneen fått vite at de skrev seg inn i Kinas rockehistorie som noe av det viktigste hva gjelder rock n roll som skjedde i Kina i året 2006, ikke dårlig for et lite og eventyrlystent punk band fra steinrøysa Norge.

Sound of Confusion

Sound Of Confusion var et av veldig få punk relaterte band i Bergen på slutten av 80 tallet og det tidlige 90 tallet. Trioen Sound of Confusion var: Kjell E. Moberg, Morten Brakke Kai Morten M. Helland.

Bandet hadde sitt utspring i Os (Osøyro) sør for Bergen. Den gang (*om en legger godviljen til*) et passe stort veikryss mellom Haugesund og Bergen. En bygd med ellers lite og ingenting å ta seg til annet enn å se på biler som kjørte forbi, idrett, speider, korps og annet politisk korrekt tull. Gjengen passet ikke inn, og i kjelleren til Os Rockeklubb ble det konsumert øl og skrevet punk låter.

Bandet hadde en svært kort og markant karriere. De gjorde alt på noen mnd som de fleste andre band bruker år på. Spilte en rekke konserter lokalt i Bergen og nærliggende buler til glede og ergrelse for mange. Bandet ble invitert til fler buler men kom seg aldri dit. Sound Of Confusion gikk fort opp og frem for så å gå på tryne og legge opp.

Sound Of Confusion rakk å spille inn 7 låter til et planlagt album sommeren 1989, et album som bandet heller aldri rakk å gi ut. Dette mye pga at pengene aldri strakk til å dekke opp både for både Øl på Hulen i Bergen og en vinylutgivelse, som var veldig dyrt og ville ta tid å få gjort. Mye Øl på Hulen ble en høyere prioritering for mer kortsiktig moro og faenskap.

Låten på vinylen her nå er en av låtene fra dette albumet. Jepp du finner albumet og video på YouTube, Spotify, iTunes etc.. Bildet som er eneste band bildet som er tatt av Sound Of Confusion er fra annonsering av bandets opptreden på Kronstad Festivalen i Bergen.

SOUND OF CONFUSION

Kjell E. Moberg (gitar/vokal), Morten Brakke (trommer), Kai M. Moklev Heland (bass) Bandet kommer fra Os og spiller New Hard Psychedelic Rockn roll som de kaller det. De ble stiftet i 1990.

KRYP

KRYP er
Jørgen (gitar, vokal)
Åske (trommer)
Adne (bass)

Utgitt musikk:
KRYP EP

På samleplatene:
Real punk rock music
is not on the Radio Vol 1 & 3
2018: Punk i Norge

Æ E KEISER!
Æ! KEISER
STYRE HELE VERDEN

Bak sceneteppet
styre alt og alle
ingen vet kam ø. ø
bringe dem i kne

Æ BEFALE

RELENTLESS AGGRESSION

FB, ME / RELENTLESSAGGRESSIONBAND

*all you mindless puppets out there
watch out for the gun
pointed at the temples of
each and every one*

*should you try to run away
too fucking late
fake repent won't do
come on fuel the hate*

*time to die
time to die
time to kiss
your ass
goodbye!*

TIME TO DIE

SELVSKUDD

Selvskudd oppsto i 2018 av asken fra en rekke andre gamle band, og har allerede rukket å fremprovosere sekretproduksjon i kjertler publikum ikke visste de hadde.

En furet plaget men fattet konstellasjon av norsk forstads-progrock, surpunk og sinna-reggea kaster lange spisse skygger helt fra 80-tallet og tvers inn gjennom frontruten på allt som er glattpolert, flinkt og hellig.

De fire medlemmene i bandet ble under slutten av sovjettiden herdet musikalskt sett på samme ambolt i den pregløse trafikk-åreknuten Åsane. Gjennom de ørten siste årene har de modnet hver for seg i ulike band og prosjekter, for så å endelig komme hjem igjen. De låtmessige styrkene kommer tydelig frem av at musikken er relativt enkelt men kyndig implementert. Riffene er råvarene og magien får rikelig plass til å oppstå i samspill og overganger. Blottet for unødig lydsminke og flinkis-pudder er Selvskudd på ingen måte noe nostalgisk tilbakeblikk men tvert i mot fortsettelsen på en historie som aldri ble hverken lest eller skrevet ferdig. En slags alternativ fortsettelse på de siste tiårene hvis du ikke likte slutten på de som har vært.

Navnet selvskudd er oppkalt etter en låt skrevet på slutten av 80-tallet av tidligere medlem av de første bandene vi alle en gang spilte i. En fargerik person vi ikke kan eller vil glemme, den djerne Christian Koslowski som også var starten på det hele. To av låtene hans er fremdeles med oss i dag som et slags arvesølv.

selvskudd@gmail.com

Vi er også *selvskudd* på fb

Vi er spilleklare med ett solid sett på halvannen time. Vi tar hva som helst av spillejobber, bedehus, kjøpesentre etc. Ingen skam, inegn ære. Bare gøy.

PUNISHMENT PARK

Punishment Park herjet hardt i Europa på hele 90 tallet. Bandet gav ut en masse av god melodiøs punk rock. Det ble noen hundretalls konserter og turneer, mange av dem med stappfulle sjapper i Tyskland, Polen, Frankrike, Czech Rep og UK. Alt dette var før internett tok over for å styre undergrunnsscenen, ja alt ble gjort The Old School Way - du vet brev, fax og telefon. Bandet hadde til og med en stor radio hit i Kroatia i 1995, der låten ble stemt frem av lytteren til nummer en på listen med låten «*This ain't no new your rap shit*». Låten var tatt fra albumet «*The return of the shovel police*» som var gitt ut på kassett i Kroatia. Alle albumene solgte som hakka møkk nede på kontinentet. Party albumet solgte 1900 eks via Dream Circle Records på 10 dager i Tyskland alene. Punishment Park spilte for utsolgte sjapper, og hjemme i Norge ble det knapt nok skrevet et eneste ord om dette. En årsak var vel at melodiøs punk rock fra Bergen den gang ikke var noe «bransjen», som da var for Oslo sentrum å regne, brydde seg mye om. Punishment Park gjorde det meste selv dvs 100% DIY, men etter hvert begynte det å få en label til å pushe plater å presse seg frem som en nødvendighet. Et tohodet troll ble det, albumene kom ut over alt, men det å løpe etter penger og alt annet en skulle ha ble et slit. Punishment Park satt igjen med smulene og labelen tok kaken og pynten med på den. Alle Punishment Park sine album kom ut på cd igjen i Kina i 2006, og det ble noe fine opplag av det også. Bandet kom seg aldri dit, i hvert fall ikke enda, fordi om invitasjonen har vært mer enn en. Punishment Park gikk av scene i september 2000 for «siste» gang, dvs da var det slutt på turnelivet. Men bandet ble aldri helt lagt ned og har siden dukket opp her og der, nå og da og litt inn i mellom når det passer slik. I 2018 dukket bandet nesten opp under 7 dager i kjelleren festivalen i Bergen ved Garage (RIP). Alle album LP, 10 tommer, 7 tommer, cd, mc osv.. er i dag utsolgt og borte vekk for lengst. Men kan lyttes til så mye en vil på digitale plattformer.

Stratosgutane

bandet som var alt ... og ingenting

Det perfekte musikalske sosialdemokratiet, en delig rett med ingredienser og spor etter de fleste sjangre, der alle fikk bidra kreativt og visuelt som komponister, låtskrivere – og med sitt kunstneriske selv.

Stratosgutane var kjent for livekonserter som kunne strekke seg opp mot to timer, uten å repetere én låt. Likevel ble det interessant, både visuelt, musikalsk og humoristisk; men alltid med en undertone av et gryende alvor mellom linjene.

Med inspirasjon fra folketonar, jazz, pønk, funk, heavy metal, disco og verdenstoner, ble Stratosgutane en sjanger i seg selv. Bandet spilte inn et stort antall låter i Hindu lyd i Bergen mellom 1992–1994, og ga ut platen Stratosfear med 13 spor i mai 1994.

Høydepunktet for Stratosgutane var kanskje da de uventet vant Norden Rocker-konkurransen i 1995, med et imponerende antall stemmer fra publikum. Dessverre var dette også siste kveld på scenen sammen, da vokalist, gitarist og tusenkunstner Christian Koslowski gikk bort under Quart-festivalen i Kristiansand samme året. I etterkant sitter man igjen med mangfoldige timer musikk fra konserter, studio og private opptak som aldri kom ut til de store massene ...

Christian Koslowski (vokal, gitar)
Jørn Rathe (bass)
Jens Halvorsen (gitar)
Erik Halvorsen (trommer, keyboard)

Kontakt:
faroutindians@gmail.com

STRATOSGUTANE

Stratosfear

(Sick little label/Hindu Lyd)

Åpningskuttet gir en følelse av å mose gjennom kosmos mens mæstere og sløtner blåser avgårde i 2000 lysår/i. Her blandes neopønk med reggae og norske folketonar med innslag av saksofon og hardingfele. Hadde jeg ikke hatt så kort hår ville jeg stått og banget i stuen. I stedet for den tradisjonelle låtopbyggingen med vers/refreng etc., er disse låtene snarere en reise gjennom flere stadier som stadig stiger og synker i intensitet.

Sine Sid snerrer ut glosar på tysk, engelsk, norsk og sjeheenoysk. Gitarløelene til Jens går unna så det gnister av cd-spillere mens bror Erik hamrer løs på trommene og Jørn veksler mellom å slappe og live i strengene og slå løs på bassen. Erik trakterer også tangenter med imponerende dyktighet. De viser at de helt uventet går over fra det illeinte til helt rolig og cool reggae.

Poeten Salah Ziane har bidratt med to lyriske verk av høy kvalitet som forøvrig kan leses på innslaget av coveret. Cd'en er lettest å opprive på Apollon. Victor N.

Stratosgutane

Stratosfear

Hold deg godt fast når du setter på denne CD'en. Stratosgutane legger ut i stort tempo og prøver å blande alt de kan av musikk i låtene sine. Det blir et morsomt resultat, men veldig spennende å høre på. Akkurat når du tror du ikke kan bli overrasket så blir du det. Enten av Christian Koslowskis vanvillige stemmebruk eller av Jens Halvorsens

Tekestene som Koslowski synger er det vanskelig å få noe som helst ut av, det er heller ikke meningen. Likevel har de skrevet opp to tekster på coveret, uten at det nødvendigvis hjelper deg til å forstå noe som helst. Denne CD'en blir nok ikke sommerens største salgssuksess, men dersom du er klar for noe helt annet så er dette helt klart et godt valg. CHRISTIAN D. STENE

varierende gitarspill. Dette unge bandet har allerede skaffet seg en del erfaring, men ikke så mye at de har staket ut en klar kurs de ønsker å følge. Stratosfear er disse er blandet sammen på en slik måte at resultatet blir unikt. Dette som starter med et riff som alle har hørt før, men som havner et helt annet sted.

PERSONA NON GRAT

Med mottoet Gi alt - gi faen - gi gass, e d berre å peise på.

Ramsalt nord- norsk rock og pønk med skranglete riff og stødig komp ispedd tekster på dialekt funker som faen!

Siden 2006 har bandet fra Bodø prøvd å få det til å sparke i baillan & banke i bryst hos konsertgjengerne med sitt sound og uttrykk. Etter noen år fant de endelig turen til studio og spilte inn noen låter til singel utgivelse. Først kom « Staten Hålogaland » og et par år etter kom « Dommedag »

Terje Pedersen – Gitar og Vokal

Ole Martin Steen – Bass og Kor

Henning Gjestang Johansen – Trommer og Kor

Booking/kontakt : kleggenknugern@yahoo.no

Facebook : www.facebook.com/groups/6504046298/

**Fuck you I won't do
what you tell me!!!!**

STAY PUNK!